

udgaae Ordene: „samt . . . D. R. 3—17—30 ff.“ Som et nyt Punktum tilføies i Slutningen: „Udfald til Overformynderier og Bærgemaals-Udfald efter D. R. 3—17—30 ff. stemples som Gjældsbeviser, jfr. § 52 a.“ vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

Derefter fattes det til § 52 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Mosenorn: Hensigten med det Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille til § 52, er kun at hæmme det, som det forekommer os, Inconsequents, at man skulde kunne skrive et Gjældsbevis for en Gjæld, hvoraf Renter svares, eller hvorfor stilles Sikkerhed med Caution eller Pant, paa Stempelpapir til lavere Tægt end den, der efter Bestemmelsen under Littr. a udfordres til rentefrie Gjældsbeviser. Uovereensstemmelsen vil blive hævet, naar blot den Tilføielse skeer til Littr. b: „dog i intet Tilfælde til lavere Tægt end 8 f.“

Drejer: Min noget særegne Stilling til dette Endringsforslag foranlediger mig til at yttre et Par Ord. Jeg er aldeles enig i, at der behøves en Endring i § 52 for at hæve den Uovereensstemmelse, der finder Sted, nemlig den, at et Gjældsbevis, hvorved der hverken betinges Pant eller Caution, skal selv for de laveste Summer skrives paa 8 f's Papir, medens Gjældsbeviser, hvorved der stilles Pant eller Caution, kunne for saadanne Smaasummer skrives paa 4 f's Papir, medens Tanken jo er, at de sidstnævnte Documenter skulle behandles noget strengere end de førstnævnte med Hensyn til Stempelafgiften. Men jeg havde ønsket, at Uovereensstemmelsen var bleven hævet derved, at der istedetfor Tilføiingen til Littr. b var gjort den Tilføiing til Littr. a, at Gjældsbeviser uden Pant eller Caution, der ikke overstige 25 Rd., skulde kunne skrives paa 4 f's Papir, hvorved en fuldstændig Uovereensstemmelse vilde være kommen tilstede. Men jeg formaade ikke at faae den fornødne Tilslutning for at kunne stille Endringsforslaget i denne Form, og jeg havde derfor ikke nogen anden Udvei for dog at opnaae nogen Udjev-

ning af Uligheden end at slutte mig til det Endringsforslag, her foreliggende.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skjønner dog ikke, at der er nogen Anledning til at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. For mig stiller det sig saaledes, at der ganske vist er en Uovereensstemmelse mellem Littr. a og b i § 52. Uagtet man i det Hele har begunstiget de Classer, der ere opførte under Littr. a, ville de, forsaavidt der er Tale om meget lave Beløb, komme til at svare en højere Afgift end de under Littr. b, og det er ikke rigtigt; men jeg synes, at man vil gjøre sig skyldig i en endnu større Principfeil, dersom man vil sige om de Gjældsbeviser, der skulde stemples efter 2den Classes Tægt, at naar de angaae visse lave Beløb, skulde de dog skrives paa 8 f's Papir. Saaledes som det staer i Lovforslaget, er det to forskjellige Grundsetninger, hvorefter disse Gjældsbeviser skulde stemples, og i det Hele taget er Stempelafgiften under Littr. a betydelig lavere, det er kun, naar man kommer til de allerlaveste Beløb, at den bliver noget højere, og det er ganske vist en lille Ulempe; men det vilde være en langt større Tilfidsfeil af Villighedens Grundsetninger, naar man vilde sige, at disse Forordninger skulde stemples efter 2den Classes Tægt, men naar man kommer til et vist lille Beløb, skal der ikke bruges 4 f's, men 8 f's Papir. Mig forekommer det, at man hellere maa lade Uovereensstemmelsen blive staende end have den paa den Maade, som her er foreslaaet. Jeg finder saaledes ikke, at der er Anledning til at tiltræde det til Paragraphen stillede Endringsforslag, hvorimod jeg skulde have tiltraadt Endringsforslaget, hvis det havde været stillet paa den Maade, der blev antydet af den ærede Taler, der sidst havde Ordet.

Drejer: Ja, efter den Maade, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig til Endringsforslaget, følger det af min særegne Stilling dertil, at jeg ikke længere kan fastholde det, men finder mig foranlediget til at stemme imod det, idet jeg kun maa beklage, at det ikke var mig muligt at faae Endringsforslaget frem i